

Οπόθ' Ηρακλεια, (α' ν Διομείοις γίνε).
 Αι. Ανθρωπος ιερός. δεῦρο πάλιν βαδίσ-
 εῖον.
 Δι. Ἰξ, ἰξ. Αἰ. τί ὅστιν; Δι. ἰππείας γ' ὄραθ'.
 Αἰ. Τί δ' ἦτα κλάεις; Δι. κρομμύων ὄσφραϊνό-
 μαθ'.
 Αἰ. Ἐπειτα ποσημαῖς γ' ἐδέην; Δι. ἐδέην μοι
 μέλει.
 Αἰ. Βαδίσσον γ' ἀπ' ὅστιν ὅπ' ἔτι πάλιν.
 Ξανθ. Οἶμοι. Αἰ. τί ὅστιν; Ξανθ. τὴν ἀκανθαν ἐ-
 ξελε.
 Αἰ. Τί τὸ φράγμα τυτί; δεῦρο πάλιν βαδίσ-
 εῖον.
 Δι. Ἀπολλων, ὅς που δ' ἦλον ἢ Πυθῶν ἔχεις.
 Ξανθ. Ἠλγησεν, ἐκ ἠκουσας; Δι. ἐκ' ἐγὼ γ', ἐ-
 πεῖ
 Ἰαμβον Ἰππώναντος ἀνεμιμνησκόμην.
 Ξανθ. Οὐδὲν ποιεῖς γδ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας ἀπό-
 δεῖ.
 Αἰ. Μὰ τ' Δι', ἀλλ' ἦδη παρέχε τὴν γαστέρα.
 Δι. Πόσθ' ἔδον. Ξα. ἦλγησέ τις.
 Δι. Ὅς Αἰγὰς ποσηνας, ἢ γλαυκάς μέδεις
 Ἀλὸς ἐν βένδεσι.
 Αἰ. Οὔτοι μὰ τὴν Δῆμηττα διώμαθ' ἔγωγε
 δεῖν
 Οπότ' ἔρως ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἴσιπον.
 Ο δεσπότης γδ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
 Χῆφερσέφαθ', ἄτ' ὄντε κακείνω θεῶ.
 Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' αἰ τ' ἐπὶ
 σε
 Πρώτερον ποιῆσαι, ὅρην με τὰς πληγὰς λα-
 βεῖν.

A Sed cogitabam, quando in Diomea tribu
 Heraclea fierent. EA. homo religiosus est,
 Et perquam sacer: ad hunc reuertendum est mi-
 hi.
 BA. Heu, hei. EA. quid est? BA. equites venire
 conspico.
 EA. Cur ergo ploras? BA. quia capas olfactito.
 EA. An nihil aliud hic curas? BA. prorsus iam
 nihil.
 EA. Redeundum mihi igitur rursus ad hunc est
 virum.
 XA. Hei mihi. EA. quid est? XA. Spinam hanc
 queso eximas mihi.
 EA. Quid hoc rei? rursus hic mihi adeundus
 est.
 BA. O Phæbe Apollo, qui Delum aut Pytho-
 nem habes.
 XA. Indoluit: non audisti? BA. non sanè, quia
 Iambi Hipponactis reminiscor cuiuspiam.
 XA. Nihil sic promoues: age pessunda latus.
 EA. Non; per Iouem, sed heus tu, ventrem por-
 rige.
 BA. Neptune. XA. iam dolet viro.
 BA. Qui colli Ægeo, aut vndis imperas maris;
 Caua subter unda.
 D EA. Ita me Ceres amet, vter vestrum sit Deus
 Dignoscere haud possum. Sed agite ingredimini
 Nam herus ipsemet vos, & hera mea Proser-
 pina
 Melius cognoscent, cum sim ipsi etiam Dei.
 BA. Rectè dicis, quanquam hoc fecisse te prius
 Vellem, quàm ego tot pertulisset verbera.

Σχόλια. Τὰ ν Διομείοις.] δῆμος τ' Αἰγινήδος φυ-
 λῆς, ἀπὸ Διόμου ἑρωμῆος τ' Ηρακλῆος. ἔστι ὃ Ηρακλῆιον
 αὐτόθι. περὶ ἔφθοι δ' ἠλῶν, ὅτι Διόμος Ηρακλῆος ἔχθησε.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Τὰ ν Διομείοις] α' ἐν Διομείοις ὁ
 πλῆρες. Στέφανος, Διομεία, ἐδ' Ἰέρως, δῆμος τ' Αἰγινήδος
 φυλῆς, ὁ δὴ μότης, Διομείος.
 Σχόλια. Ανθρωπος ιερός.] ἀπὸ λέγει αὐτ' ὁ τύπων,
 ὡς δ' ἐρόμηνον κ' φροντίζοντα τ' μυστικῶν, τυποτόμηνος
 γδ θεῖας ἰελεῖ μέμνη. Ἰππείας ὄρα.] ὡς θαυμάζον ἰπ-
 πείων ἐφοδὸν ποσημαῖς ἢ ἐξευεῖστος γελόιας. Κρομ-
 μύων ὄσφραϊνομαθ'.] τ' γδ σημαίνει τὸ δ' ἀκρύνει ἀκυσίως
 τοῖς ὄσφραϊνομῶν κρομμύων. Ἐπ' ἔτα ποσημαῖς ἐδέην.]
 καὶ γὰρ ὅτι ἐπ' ἔτα ποσημαῖς ἐδέην, τὸ αὐτὸ ποσημαῖς

λέγειν ἄλον. τὴν ἀκανθαν ἐξελε.] ἰεπάρας τ' πόδα τὴν
 πτέρην δ' ἐκνυσι. Τί τὸ φράγμα τυτί.] ὡς δυσκέ-
 τως ἔχων τ' το λέγει ὁ Αἰακός. Ἀπολλων ὅς που.] ἄ-
 δειν ποσημαῖς ἢ ἀπὸ τὸ μῆκος ὁ Διόνυτος. οἱ γδ ἀλγοῦ-
 τες τοὺς θεοὺς ἀνακαλοῦνται. Ἰαμβον Ἰππώναν-
 τος.] ὡς ἀλγῆς καὶ συγκεχυμῆος, ἐκ οἷοις τί λέγει.
 ὅτι ἐκ' Ἰππώναντος, ἀλλ' Ἀναγνῆ. ὅτι φέρει ὃ Ἀναγνῆς
 αὐτῶ, ἢ Νάξου, ἢ Μέλιτον, ἢ θεῖαν Κλάρον ἰνου κατ' ἰέρ'
 ἢ Σιυθας ἀφίξασ. Τὰς λαγόνας ἀπόδε.] κατὰ φρε-
 σιν εἶν γδ κνείας, τὸ τοὺς βωμοὺς κατὰ φρεν. Ὅς Αἰ-
 γὰς ποσηνας. κατὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ Λαοκῶντος Πόσει-
 δον ὅς Αἰγὰς μέδεις ποσηνας. ἢ γλαυκάς μέδεις ἐκ
 νέμης λίμνας, ἐφ' ὑψηλῆς ἀπιδάσει σωματῶν.

ΧΟΡΟΣ.

CHORVS, STROPHE.

Χο. ΜΟΥσα χρῆσθ' ἰερόν ὅπ' ἔτι καὶ
 ΜΕΛΘ' ὅπ' ἔτι τέρψην ἀοιδᾶς ἐμαῖς,
 Τὸν πολὺν ὄφρα μὲν λαῶν ὄχλον,
 Οἷς ὄφρα μὲν καὶ θεῶν,

CH. M Vsa, chorū dein aggredere in chlytū,
 Et fac amabile carmen meum,
 Innueramq, hominum turbam aspice,
 Qua sapientia densa fulget,

Σχόλια. Μοῦσα χορῶν ἰερόν.] μὲν αὐτὸ φράσασίς ἔστιν
 ἀλλ' ἐκ' ἔχει πάντα τὰ μέρη τ' φράσασίς, ἀλλὰ μόνον
 τὰ τέσσαρα. τὴν ὄφρα μὲν. τὸ ὅπ' ἔτι. τὴν ἀντὸφρα μὲν. τὸ
 ἀντὸφρα μὲν. ἔστι γοῦν ἢ παρούσα ὄφρα ἢ ἐκ κῶλων πο-
 λυχημαλίτων ἰβῶν τὸ φῶτον ἰετράμειτρον βραχυκῶ-

τάληκτον ἀσιμάρτητον ποσημαῖς ἀναπαιστικὸν κα-
 λούμηνον ἢ δακτυλικὸν τετραμειτρον ἀκατάληκτον. τὸ
 δεῦτερον ἀναπαιστικὸν διμειτρον κατὰληκτικόν. τὸ
 τρίτον ὁμοῖον τριμειτρον ἀκατάληκτον. καὶ τὴν τε-
 τὰ χάραν τ' μὲν ὄφρα ἀμφιβράχους, τ' δ'
 X ij